

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2624/2542

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายจรงค์ ภูริพันธุ์ ผู้ร้อง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้คัดค้าน นายศิริ สวัสดิ์ภักดิ์ กับพวก จำเลย

## ย่อ / หลักกฎหมาย

++ เรื่อง ล้มละลาย (ชั้นคัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์) ++ โปรดดูย่อจากหนังสือคำพิพากษาศาลฎีกา สำนักงานศาลยุติธรรม ++ เล่มที่ 8 หน้า 87 ++ ++ ขออุทธรณ์พิเศษโปรดติดต่อห้องบริการเอกสารสำเนาคำพิพากษา (ห้องสมุด) ชั้น 4, 5 ++

## คำพิพากษา

เรื่อง ล้มละลาย (ชั้นคัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์) ผู้ร้อง ฎีกาคัดค้าน คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ ๓๑ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑ ศาลฎีกา รับวันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๒ คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้(จำเลย)ทั้งสองไว้เด็ดขาดเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๓๕ ทางสอบสวนของผู้คัดค้านพบว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๓๖ ลูกหนี้ที่ ๑ ทำนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๕๕๕๗ ถึง ๒๕๕๖๐ ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ให้แก่นายอนรรักษ์ บุญทรัพย์ ต่อมามีการรวมที่ดินดังกล่าวทั้งสี่แปลงเป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๕๕๕๗ และแบ่งแยกเป็นที่ดินแปลงย่อยหลายแปลง รวมทั้งที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๓๑๑ ที่ผู้ร้องรับโอน ซึ่งเป็นการโอนภายหลังศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๑ เด็ดขาดแล้ว ผู้คัดค้านจึงมีหนังสือที่ ยธ.๐๔๐๗/๑๒๗ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๑ แจ้งให้ผู้ร้องโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๓๑๑ดังกล่าวคืนแก่ลูกหนี้ที่ ๑ เพื่อรวบรวมเข้ากองทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ ๑ ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ หากผู้ร้องไม่ปฏิบัติตามผู้คัดค้านจะดำเนินการตามกฎหมาย ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ร้องซื้อที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๓๑๑ ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร จากนายอนรรักษ์ บุญทรัพย์ โดยสุจริตและมีค่าตอบแทน มิได้ซื้อมาจากลูกหนี้ที่ ๑ และลูกหนี้ที่ ๑ ไม่เคยทำนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๕๕๕๗ ถึง ๒๕๕๖๐ ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ให้แก่นายอนรรักษ์ ผู้ร้อง จึงไม่ต้องโอนที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๓๑๑ ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร คืนให้แก่กองทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ ๑ ขอให้มีความสั่งกลับคำสั่งของผู้คัดค้านที่แจ้งมาตามหนังสือที่ ยธ.๐๔๐๗/๑๒๗ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๑ ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านว่า ศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๑ เด็ดขาดตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๓๕ ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๓๑๑ ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร เป็นที่ดินส่วนหนึ่งซึ่งแบ่งแยกมาจากที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๕๕๕๗ ถึง ๒๕๕๖๐ ซึ่งลูกหนี้ที่ ๑ ทำนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งสี่แปลงให้แก่ นายอนรรักษ์ บุญทรัพย์ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๓๖ ต่อมา มีการรวมที่ดินทั้งสี่แปลงเป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๕๕๕๗ และได้แบ่งแยกเป็นที่ดินแปลงย่อยอีกหลายแปลง รวมทั้งที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๓๑๑ ผู้ร้องรับโอนที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๓๑๑ จากนายอนรรักษ์ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๖ การโอนที่ดินของลูกหนี้ที่ ๑ เป็นการโอนภายหลังวันที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๑ เด็ดขาดอันฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของกฎหมายจึงตกเป็นโมฆะ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๐ แม้ผู้ร้องจะรับโอนโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน ก็

มิได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๔๘๓ หนังสือที่ผู้คัดค้านแจ้งไปยังผู้ร้อง เป็นเพียงแจ้งให้ผู้ร้องพิจารณาดำเนินการโอนเท่านั้นมิใช่เป็นคำสั่งของผู้คัดค้านที่ผู้ร้องต้องร้อง ขอให้กลับหรือแก้ไข ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๔๘๓ มาตรา ๑๔๖ ขอให้ยกคำร้อง ก่อน วันนัดไต่สวนคำร้อง ผู้คัดค้านยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหา

ข้อกฎหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา-ความแพ่ง มาตรา ๒๔ ประกอบพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๔๘๓ มาตรา ๑๕๓ ว่า ผู้ร้องมีอำนาจร้องขอให้กลับหรือแก้ไขตามหนังสือของผู้คัดค้านที่แจ้งให้ผู้ร้องโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินคืนแก่ลูกหนี้ที่ ๑ หรือไม่ ศาลชั้นต้นเห็นว่าคดีพอวินิจฉัย ได้ให้นัดไต่สวนคำร้อง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้ยกคำร้องของผู้ร้อง คำคำร้องให้เป็นพับ ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีล้มละลายพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัย ตามฎีกาผู้ร้องว่า ผู้ร้องมีอำนาจร้องขอต่อศาลให้สั่งกลับหรือแก้ไขตามหนังสือของผู้คัดค้านที่แจ้งให้ผู้ร้องโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๓๑๑ ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร คืนแก่ลูกหนี้ที่ ๑ หรือไม่ ตามสำเนาหนังสือที่ ยธ.๐๔๐๗/๑๒๗ ท้ายคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาด เบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายที่ผู้คัดค้านแจ้งไปยังผู้ร้องมีใจความสำคัญว่าศาลชั้นต้นมีคำสั่ง พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๑ เด็ดขาด ทางสอบสวนของผู้คัดค้านพบว่า ลูกหนี้ที่ ๑ โอนกรรมสิทธิ์ ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๕๕๕๗ ถึง ๒๕๕๖๐ ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร รวม ๔ แปลง ให้แก่นายอนุรักษ บุญทรัพย์ ต่อมามีการรวมที่ดินทั้งสี่แปลงดังกล่าวเป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๕๕๕๗ และได้แบ่งแยกเป็นที่ดินแปลงย่อย รวมทั้งที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๓๑๑ อันเป็นการ โอนภายหลังศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๑ เด็ดขาด ซึ่งลูกหนี้ที่ ๑ ไม่สามารถกระ ทำได้ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๔๘๓ มาตรา ๒๒ และ ๒๔ การโอนที่ดินดังกล่าว ตกเป็นโมฆะ ผู้ร้องเป็นผู้รับโอนที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๓๑๑ ต่อจากนิติกรรมที่เป็นโมฆะ จึงไม่มี สิทธิใด ๆ ในที่ดิน ขอให้ผู้ร้องโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวคืนแก่ลูกหนี้ที่ ๑ เพื่อรวบรวมเข้ากอง ทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ ๑ ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือนี้ หากไม่โอนคืนภายใน กำหนดผู้คัดค้านจะดำเนินการตามกฎหมาย เห็นว่า การที่ผู้คัดค้านมีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องโอนที่ดิน คืนแก่ลูกหนี้ที่ ๑ เป็นการกระทำในขั้นตอนของการจัดกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ ๑ ซึ่งเป็น อำนาจของผู้คัดค้านแต่ผู้เดียว ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๔๘๓ มาตรา ๒๒ และ ๒๔ แต่ ตามหนังสือของผู้คัดค้านดังกล่าวเป็นเพียงแจ้งข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายให้ผู้ร้องทราบ แม้ ในตอนท้ายจะมีข้อความขอให้ผู้ร้องโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินคืนแก่ลูกหนี้ที่ ๑ หากไม่ปฏิบัติตาม ผู้คัดค้านจะดำเนินการตามกฎหมายก็ตาม ก็มีลักษณะเป็นเพียงคำชี้แนะของผู้คัดค้าน มิใช่เป็น คำสั่งหรือคำวินิจฉัยชี้ขาดที่กฎหมายบัญญัติให้ผู้ร้องต้องปฏิบัติตาม ถ้าผู้ร้องเห็นว่าคำชี้แนะไม่ ถูกต้อง ผู้ร้องจะไม่ปฏิบัติตามก็ได้ หนังสือของผู้คัดค้านดังกล่าวจึงหาผลบังคับกับผู้ร้องไม่ แม้ต่อมา หากปรากฏว่าผู้คัดค้านดำเนินคดีแก่ผู้ร้อง ก็ยังไม่เป็นการแน่นอนว่าผู้ร้องต้องโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน คืนให้แก่ลูกหนี้ที่ ๑ เพราะศาลอาจมีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่นได้ ฉะนั้น ลำพังหนังสือของ ผู้คัดค้านที่แจ้งไปยังผู้ร้องดังกล่าว จึงยังไม่เป็นการกระทำหรือคำวินิจฉัยของผู้คัดค้านที่ทำให้ผู้ร้อง ได้รับความเสียหาย ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๔๘๓ มาตรา ๑๔๖ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจ ร้องขอต่อศาลให้สั่งกลับหรือแก้ไขตามหนังสือของผู้คัดค้านที่แจ้งให้ผู้ร้องโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๓๑๑ ดังกล่าวคืนแก่ลูกหนี้ที่ ๑ ส่วนฎีกาผู้ร้องที่อ้างว่า ภายหลังศาลชั้นต้นมี คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๑ เด็ดขาด ผู้คัดค้านมิได้ตรวจสอบอายัดที่ดินของลูกหนี้ที่ ๑

โดยเร็ว เป็นเหตุให้ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้รับซื้อที่ดินในภายหลังได้รับความเสียหายและผู้คัดค้านไม่มีอำนาจร้องขอให้เพิกถอนการโอนที่ดินดังกล่าวโดยอ้างว่าเป็นโมฆะเพราะคดีขาดอายุความนั้น เป็นข้อที่ผู้ร้องมิได้ยกขึ้นกล่าวอ้างเป็นประเด็นในคำร้อง ประกอบกับคดีนี้ ศาลชั้นต้นงดไต่สวน คำร้องโดยเห็นว่าคดีพอวินิจฉัยได้ แล้วมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้องโดยข้อกฎหมาย จึงเป็นการที่ ศาลชั้นต้นวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายตามคำร้องขอของผู้คัดค้านซึ่งทำให้คดีเสร็จ ไปทั้งเรื่อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติ ล้มละลาย พ.ศ.๒๕๔๓ มาตรา ๑๕๓ คดีจึงเสร็จไปทั้งเรื่องตามปัญหาข้อกฎหมายดังที่วินิจฉัยแล้ว ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นตามฎีกาผู้ร้องอีก ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำสั่งศาลชั้นต้นให้ยก คำร้องของผู้ร้อง ศาลฎีกาเห็นด้วย ฎีกาผู้ร้องฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้ เป็นพับ.

## องค์คณะ

พิชัย เตโชพิทยากุล · สมชัย สายเชื้อ · ไพโรจน์ คำอ่อน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2624/2542>